

วิจัยชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ
ของผู้เรียนระดับชั้น ปวส.1 ปีการศึกษา 2564

จัดทำโดย

นางสาวกมลรัตน์ นาคนาม

วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพณิชยการและเทคโนโลยี
อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพช

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ชื่อผลงานวิจัย	
ชื่อผู้ทำวิจัย	ก
ตำแหน่ง	ก
วุฒิการศึกษา	ก
ชื่อสถานศึกษาที่ทำงาน	ก
โทรศัพท์ส่วนตัว	ก
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	ก
ประเภทงานวิจัย	ก
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย	2
สมมุติฐานการวิจัย	2
นิยามศัพท์	2
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี	4
แนวคิด/ทฤษฎี	4-10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	12
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	12
เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล	12
การรวบรวมข้อมูล	12-13
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	13
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	14
การวิเคราะห์ข้อมูล	14-17
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	18
สรุป	18
อภิปรายผล	18
ข้อเสนอแนะ	19
บรรณานุกรม	20

ชื่อผลงานวิจัย : การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้น ปวส.1
 ชื่อผู้วิจัย : นางสาวกมลรัตน์ นาคนาม
 ตำแหน่ง : ครูผู้สอน
 วุฒิการศึกษา : ปริญญาตรี ครุศาสตร์ (คบ.5ปี) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 ชื่อสถานศึกษาที่ทำงาน : วิทยาลัยอาชีวศึกษามักคิพณิชยการและเทคโนโลยี
 โทรศัพท์ส่วนตัว : 081-9719522
 E-mail : kunnoonuy@hotmail.com
 ปีที่ทำวิจัยเสร็จ : ปี 2564
 ประเภทงานวิจัย : วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะการอ่าน เป็นทักษะด้านหนึ่งที่สำคัญมากในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การฟัง การพูด และสามารถนำไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือใช้ในหน้าที่การงานในอนาคต และใช้ในชีวิตรประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ผู้จัดทำได้สำรวจผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และเห็นปัญหาของผู้เรียนบางส่วนที่มีการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง จึงทำการศึกษาและนำเสนอวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้น ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษามักคิพณิชยการและเทคโนโลยี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ที่จะพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการและนำไปใช้ในเหตุการณ์ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

งานการวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้น ปวส.1 ฉบับนี้ ข้าพเจ้าผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะเป็นประโยชน์ต่อเพื่อนครู และเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยพัฒนาผู้เรียนที่มีปัญหาในด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ให้เกิดการเรียนรู้และมีทักษะทางด้านการอ่านมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณผู้เรียน ระดับชั้น ปวส. ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดี
พาณิชย์การและเทคโนโลยี ที่ให้ความร่วมมือในงานวิจัยนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์

อนึ่ง ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะมีประโยชน์อยู่ไม่น้อย จึงขอมอบส่วนดี ทั้งหมดนี้ให้แก่
สถานศึกษา

วิจัยชั้นเรียนฉบับนี้ เป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการ
อ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้ถูกต้อง จึงมีแนวทางการดำเนินการที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและพัฒนาทักษะ
การอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้เรียบเรียงขอน้อมรับคำติชมด้วยความยินดียิ่ง
เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาต่อไป

นางสาวกมลรัตน์ นาคนาม

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนในทุกช่วงชั้น ซึ่งสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ทุกคนต้องเรียนและจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและตามความสนใจอีกด้วย อีกทั้งในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพและยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ๆ ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและ ลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายทั้ง กิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Live long learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้อื่นๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 : 1)

ผู้วิจัยได้ปฏิบัติงานสอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระดับชั้น ปวส.1/1, 1/2, 1/3, 1/5, วิทยาลัยอาชีวศึกษามหิดลพิษวิทยาคารและเทคโนโลยี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 พบว่าการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นผู้สอนจะต้องสอนให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง จึงจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่สัมพันธ์กัน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งจากการสำรวจสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 พบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อย มีความสำคัญมาก และเป็นปัญหาค้นพื้นฐานอันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาต่างๆ คือ ผู้เรียนสะกดคำภาษาอังกฤษไม่เป็น ผู้เรียนบางคนเขียนภาษาไทยกำกับไว้ได้คำเวลาอ่าน ผู้เรียนก็มักจะอ่านภาษาไทยแทนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำนั้นๆ ได้จริง สังเกตได้ว่าผู้เรียนที่อ่านคำได้อย่างถูกต้องด้วยความเข้าใจนั้น เป็นผู้ที่ไม่สะกดคำเป็น ซึ่งเมื่อสะกดคำเป็นจะสามารถอ่านคำได้ก็จะสามารถเขียนได้ตามลำดับ ดังนั้นการสะกดคำจึงเป็นพื้นฐานสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องวางรากฐานการสะกดคำให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างถ่องแท้ รวมถึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ถูกต้อง สำหรับผู้เรียนที่สะกดคำภาษาอังกฤษไม่เป็นนั้นมีผลทำให้ทักษะการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านอื่นๆ ไม่บรรลุเป้าประสงค์ทางการศึกษาด้วย อีกทั้งอาจนำไปสู่ความล้มเหลวในการเรียนการสอนซึ่งแสดงให้เห็นจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตกต่ำของผู้เรียนที่มีจุดอ่อนในเรื่องของการ สะกดคำ ดังนั้นการสอนสะกดคำภาษาอังกฤษ ครูควรสอนแบบทักษะสัมพันธ์ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้สอดคล้องกัน ผู้วิจัยจึงได้ใช้ชุดการสอนซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ ชุดแบบฝึกการสะกด

คำ และแบบทดสอบการสะกดคำ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการสะกดคำ รวมไปถึงการพัฒนาทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างถูกต้องเข้าใจและมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. พัฒนาพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำศัพท์ ประโยคภาษาอังกฤษ รวมทั้งบทความและบทสนทนาภาษาอังกฤษของผู้เรียน
2. พัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านได้ถูกต้อง และสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้ชุดฝึกกับหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ การสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดฝึกทักษะเพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้น ปวส.1 โดยใช้หนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้น ปวส.1

สมมุติฐานการวิจัย

ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1, 1/2, 1/3, 1/4, 1/5 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพิณชยการและเทคโนโลยี สามารถอ่านคำศัพท์ ประโยค บทอ่าน และสำนวนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น หลังจากได้มีการฝึกฝนการสะกดคำโดยใช้ชุดฝึกทักษะการสะกดคำ มีทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำที่สูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึกทักษะการสะกดคำ

นิยามศัพท์

1. วิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ หมายถึง รายวิชา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตรฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2563 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. การสะกดคำ หมายถึง การนำพยัญชนะ สระ และตัวสะกด มาประสมกันเป็นคำที่มีความหมายสามารถ อ่าน พูด และเขียนได้อย่างถูกต้อง
3. แบบชุดฝึก หมายถึง ชุดฝึกทักษะการสะกดคำ จากหนังสือ English for Service Business ของ ไกรวัล ศรีประทักษ์
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการใช้ชุดฝึกทักษะการสะกดคำ
5. ผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1/1, 1/2, 1/3, 1/4, 1/5 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพิณชยการและเทคโนโลยี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการเสริมทักษะในด้านการสะกดคำภาษาอังกฤษจะช่วยพัฒนาการเรียนของ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคใต้พณิชยการและเทคโนโลยี
2. ทำให้ทราบถึงการเสริมทักษะในด้านการสะกดคำภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคใต้พณิชยการและเทคโนโลยี มีความมั่นใจและมีความกล้าในการสะกดคำ

บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎี

แนวคิด

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้น ปวส.ปีที่ 1 ด้วยวิธีการใช้ชุดฝึกจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ มาใช้ฝึกทักษะการอ่านสำกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนในครั้งนี้

ทฤษฎี

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอทฤษฎีตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของการสะกดคำ
2. ความสำคัญของการสะกดคำ
3. ปัญหาในการสะกดคำ
4. ความมุ่งหมายในการสะกดคำ
5. ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน การออกเสียง และการสะกดคำ

1. ความหมายของการสะกดคำ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของการสะกดคำไว้ต่าง ๆ กัน เช่น คาร์เตอร์ วี กูด (Good 1945 : 383) กล่าวว่า การสะกดคำเป็นวิธีการจำตัวได้ เกิดจากการให้ชื่อหรือออกเสียงตัวอักษรเป็นคำๆไป และเชื่อมเข้าเป็นเสียงคำๆหนึ่งที่ทุกคนยอมรับ ซึ่งคล้ายกับคำจำกัดความ ของ โนอา เวบสเตอร์ (Webster 1965 : 2190) ซึ่งกล่าวว่า การสะกดคำ คือศิลปะหรือเทคนิคในการจัดอักษรต่างๆให้เป็นคำตามแบบที่ทุกคนยอมรับ แต่จอร์จ เอช วอลลินส์ (Vallins 1965 : 16) ได้ให้ความหมายของการสะกดคำที่แปลกออกไปว่า การสะกดคำส่วนใหญ่คือเรื่องราวเกี่ยวกับเวลาอ่านหนังสือ ผู้อ่านจะเห็นกระสวนของคำบนกระดาษ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความหมายของคำโดยไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเสียงเลย จึงควรที่จะกล่าวว่า การสะกดคำเป็นเรื่องที่ไม่เฉพาะเจาะจง การสะกดคำจะกำหนดได้ตามรสนิยม และความคิดของผู้สะกดคำนั้นๆ จากคำจำกัดความนี้ จะเห็นได้ว่าการสะกดคำเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการกำหนดตัวอักษรหรือสัญลักษณ์แทนเสียง เพื่อให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเอง ลงเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายได้

2. ความสำคัญของการสะกดคำ

ประยูทธ วัชรประดิษฐ์ (2516 : 98) กล่าวว่า การสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของการเขียน เป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องและรวดเร็ว เพราะไม่ว่านักเรียนจะเรียนวิชาใด จะต้องอ่านคำและประโยคได้พร้อมๆกับสามารถเขียนบันทึกได้อีกด้วย การสะกดคำจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนด้านภาษา ถ้านักเรียนอ่านออกเขียนได้ สะกดถูกต้อง นักเรียนก็จะสามารถนำไปใช้ในวิชาอื่นๆได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เออร์เนส ฮอร์น (Horn 1954 : 13) ซึ่งได้กล่าวถึง ความสำคัญของการสะกดคำว่า การสะกดคำเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะเพิ่มพูนทักษะในการเขียน นอกจากนี้ สมบูรณ์ พรหมภาพ (2516 : 59) ได้เน้นถึงความสำคัญในการเขียนให้ถูกต้องของตัวสะกดว่า การเขียนให้ถูกต้องของตัวสะกดเป็นสิ่งสำคัญมากในชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นระยะปลูกฝังความรู้พื้นฐาน การเขียนใดๆก็ตาม ครูควรจะยืนยันให้นักเรียนเขียนถูก

ตัวสะกด และเข้าใจความหมายพร้อมกัน ซึ่งในเรื่องนี้ ไพจิตร วัฒนากุล (2517 : 1) ได้สนับสนุนว่า ตัวอักษรที่เราเขียนลงไปนั้นถ้าเราเขียนผิดก็เหมือนกับเราพูดผิด ความหมายของคำก็เปลี่ยนแปลงไป อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายไปคนละอย่างกับที่ผู้เขียนต้องการ หรือถึงกับไม่เข้าใจความหมายนั้นเลยก็ได้ การสะกดคำให้ถูกต้องนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเขียนดังที่ เจมส์ ลูนเบิร์ก (Lunenburg 1959 : 179) กล่าวว่า การสะกดคำจัดว่าเป็นหนึ่งในรายละเอียดที่มีบทบาทในชีวิตประจำวัน การสะกดคำผิดจะลดประสิทธิภาพของการเขียนลง ปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะพิจารณากำหนดหรือตัดสิน ระดับคุณภาพของการศึกษาของบุคคลจากอัตราความถูกต้องในการสะกดคำของบุคคลนั้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เออร์เนส ฮอร์น (Horn 1954 : 3) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำผิดนั้นจะทำให้ผู้ที่มาร่วมงานเขียนขึ้นนั้นๆ มองเห็นคุณค่าของหรือความสามารถของผู้เขียนต่ำลง และนอร์แมน เลวิส (Lewis 1963 : 7) ยังกล่าวสนับสนุนอีกว่าเรามี โอกาสเขียนหนังสือสะกดตัวผิดได้มาก ถ้าหากไม่ระมัดระวังการเขียนผิด จะทำให้ผู้อ่านมองความสามารถในการเขียนลดลง แล้วยังส่งผลกระทบต่อผล ประโยชน์ที่สำคัญของผู้เขียนอีกด้วย ดังเช่นที่อาจารย์สอนภาษาไทยหลายท่านในปัจจุบันได้พิจารณาเห็นว่านักเรียนมักเขียนสะกดตัวผิดมีส่วนสำคัญมาก ถึงกับให้ผู้สมัครงานพลาดโอกาสไม่ได้เข้าทำงานในตำแหน่งต่างๆเนื่องจาก การเขียนสะกด การันต์ผิดพลาด (นิตยา ฤทธิโยธี 2507 : 22)

3. ปัญหาในการสะกดคำ

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า การสะกดคำมีความสำคัญมากในการสื่อสารโดยวิธีเขียน ทั้งนี้เพราะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายที่ถูกต้องจากเรื่องราวต่างๆได้ และการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการฟัง พูด อ่าน และเขียนเด็กจำเป็นต้องเรียนรู้คำที่เป็นมาตรฐานในการเรียนเบื้องต้น (รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา 2516 : 146) ทั้งนี้การสะกดคำ นับว่าสร้างปัญหาให้แก่ผู้เขียนมากพอสมควร จงเจริญสุข (2502 : 63) ได้กล่าวถึงการสะกดคำไว้ว่า ทักษะในการเขียนเป็นทักษะอันสุดท้าย การฟัง การพูดย่อมมาก่อน โดยปกติถ้าพูดได้ การอ่านการเขียนก็ง่ายขึ้น โดยเฉพาะการเขียนรูปประโยคในความคิดใด ถ้าแสดงออกโดยทางการพูดได้แล้ว ก็ไม่มีปัญหาสำหรับการเขียน จะมีปัญหาอยู่ในเรื่องของการสะกดคำ จึงต้องมีการฝึกฝนให้เพียงพอ แต่นักเรียนเองยังเขียนภาษาไม่ถูก สะกดก็ไม่ถูก ฉะนั้นจะเห็นว่าการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นทักษะที่ค่อนข้างยาก และต้องอาศัยความสามารถพอสมควร ดังที่ เจ เร มอนด์ เกอร์เบอร์ช (Gerberich 1962 : 622) ได้กล่าวถึงความยากในการเรียนรู้การเขียนสะกดคำไว้ว่าการเรียนรู้การเขียนสะกดคำต้องอาศัยความสามารถอย่างยิ่ง ต้องมีจินตนาการสูง และความจำที่ดีด้วย ซึ่ง ธรรมชาติของความสามารถนี้ขึ้นอยู่กับ ระดับความยากง่ายของพยัญชนะและสระที่เรียงกันเข้าเป็นตัวด้วยเหมือนกัน นอกจากนี้ นิยม เรียงจันทร์ (นิยม เรียงจันทร์ และชวาล แพร์ตกุล 2524 : 46) ได้ กล่าวถึงปัญหาของการสะกดคำไว้อย่างน่าสนใจว่า การเขียนสะกดคำผิดนั้นมักเกิดจากเรื่องเสียง ของตัวอักษร หรือการถ่ายทอดเสียงลงไปเป็นตัวอักษร กล่าวคือพยางค์ที่มีเสียงเหมือนกัน แต่มีแบบของการสะกดคำต่างกันจะเห็นได้ว่าเรื่อง การสะกดคำนั้นเป็นปัญหาของผู้เขียนในการถ่ายทอด เสียงลงไปเป็นตัวอักษร เป็นพยางค์ หรือเป็นคำที่ถูกต้อง ดังนั้นคนที่มีความสามารถในการสะกดคำดี คือ สามารถถ่ายทอดเสียงเป็นพยางค์หรือคำที่ถูกต้องก็จะสามารถตัด ปัญหาในการเขียนสะกดผิดไปได้ แต่คนที่มีความสามารถในการสะกดคำไม่ดี ก็จะทำให้เกิดความไม่มั่นใจ และงานเขียนออกมาก็ไม่ดีเท่าที่ควร

เกอร์ ทูต ฮิลเดรีท, สุไร ทัพกะสุต, มาเรียว เปย และจอร์จ เอช วอลลินส์ (Hildreth 1955 : 3-5, 2498 : 15-16, Pei 1967 : 336-339, Vallins 1965 : 16) มีความเห็นตรงกันเกี่ยวกับปัญหา และความยุ่งยากในการสะกดตัวในภาษาอังกฤษว่า เรื่องตัวสะกดในภาษาอังกฤษมักจะก่อความยุ่งยากให้แก่ผู้เขียน แม้แต่ผู้เป็นเจ้าของภาษาเอง เพราะคำบางคำสะกดอย่างเดียวกัน แต่ถึงเวลาออกเสียงจริงๆกลับออกเสียง ผิดเพี้ยนไป แต่มีวิธีสะกดตัวได้ต่างๆซึ่งไม่ได้มีกฎเกณฑ์ตายตัว นอกจากผู้เขียนจะต้องอาศัยความจำบ้าง เพราะคำบางคำเป็นข้อยกเว้นในภาษา ขณะเดียวกันพวกเขาได้กล่าวถึงความยุ่งยากหรือปัญหาในการสะกดคำ ในภาษาอังกฤษว่าเป็นเพราะภาษาอังกฤษไม่มีระบบ คงที่แน่นอน แคทริน ดี แบริอน (Baron 1965 : 16-21) ยังกล่าวเพิ่มเติมถึงสาเหตุที่ทำให้การ สะกดคำในภาษาอังกฤษเกิดเป็นปัญหาขึ้น ว่าเป็นเพราะเนื่องจาก ลักษณะของคำเหล่านั้นนั่นเอง และได้สรุปลักษณะที่เป็นปัญหาไว้ว่า เกิดจากการนำอักษรมาเรียงเข้าด้วยกัน (Letter Combination) โดยเฉพาะคำที่ถ่ายทอดมาจากภาษากรีก เพราะภาษากรีกและภาษาอังกฤษใช้ พยัญชนะแทนเสียงต่างกัน ภาษาอังกฤษยังมีตัวอักษรแทนเสียงจำกัดอีกด้วย

แคทริน ดี แบริอน (Baron 1965 : 16-21) ยังกล่าวเพิ่มเติมถึงสาเหตุที่ทำให้การ สะกดคำใน ภาษาอังกฤษเกิดเป็นปัญหาขึ้น ว่าเป็นเพราะเนื่องจากลักษณะของคำเหล่านั้นนั่นเอง และได้สรุปลักษณะที่เป็น ปัญหาไว้ว่า เกิดจากการนำอักษรมาเรียงเข้าด้วยกัน (Letter Combination) โดยเฉพาะคำที่ถ่ายทอดมาจาก ภาษากรีก เพราะภาษากรีกและภาษาอังกฤษใช้พยัญชนะแทนเสียงต่างกัน ภาษาอังกฤษยังมีตัวอักษรแทน เสียงจำกัดอีกด้วย

4. ความมุ่งหมายในการสะกดคำ

ถ้าจะพิจารณาจุดมุ่งหมายในการสอนสะกดคำตามที่ เออร์เนส ฮอร์น (Horn 1954 : 14-15) ได้ กำหนดไว้จะพบว่า การสะกดคำมีจุดมุ่งหมายดังนี้

4.1 หาทางพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน โดยไม่จำกัด เพียงการฝึก เฉพาะคำที่นักเรียนรู้จักเท่านั้น แต่รวมทั้งการเพาะนิสัยอิสระในการเขียน มีความรู้ในการเขียนคำต่างๆได้ ถูกต้อง และสามารถที่จะตัดสินใจในงานเขียนอื่นๆว่าสะกดผิดถูกเพียงใด

4.2 การสะกดคำจัดว่าเป็นทักษะที่สัมพันธ์กับภาษา มีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริม ความตั้งใจของ นักเรียนในการแสดงความรู้สึกด้วยการเขียน พัฒนาการในการสะกดคำขึ้นอยู่กับ ความสามารถทาง ภาษาศาสตร์ของนักเรียนที่จะทำได้

4.3 เรียนและฝึกการสะกดคำเพื่อเป็นเครื่องมือในการเขียนของนักเรียน ในการสะกดคำนั้น จำเป็นต้องตั้งจุดมุ่งหมายเฉพาะในการสอน โดยพิจารณาจากความแตกต่างของนักเรียนพื้นฐานประสบการณ์ ของนักเรียนแต่ละคน ความสามารถในการเรียนรู้ และความต้องการเป็นหลัก

การสอนให้เด็กรู้จักสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นยิ่งที่ครูต้องสอนให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าเด็กจะเรียนอยู่ในชั้นใดก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูประถมศึกษาควรจะต้องสอนให้เด็กเรียนรู้คำและสะกดคำ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นของเด็ก เพื่อให้เด็กได้ใช้ความรู้ด้านนี้สำหรับศึกษาวิชาอื่นหรือเพื่อศึกษา ในชั้นที่สูงขึ้นต่อไป เพราะการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้องรวดเร็ว ทั้ง จะช่วยให้เกิดทัศนคติแก่ผู้ที่ได้อ่านข้อความที่เขียนนั้นด้วย (นิตยา ฤทธิโยธี 2507 : 402-403)

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2516 : 121, 146) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ จุดมุ่งหมายในการสอนสะกดคำไว้ว่า การสอนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นในการวางพื้นฐาน ของการเรียน การสอนสะกดคำมีจุดมุ่งหมายดังนี้คือ

1. ช่วยให้เด็กได้รู้จักคำต่างๆที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เพื่อช่วยให้เด็กเขียนเป็นเรื่องราวต่างๆได้
2. ช่วยให้เด็กรู้จักสะกดคำต่างๆได้ถูกต้อง
3. ช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้คำต่างๆได้กว้างขวางขึ้น
4. ช่วยให้เด็กค้นคว้าและคิดหาคำใหม่ๆตามที่เด็กต้องการ จะเห็นได้ว่าการสอนสะกดคำนั้นมี

จุดมุ่งหมายที่จะฝึกให้นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง และสร้างเสริมความสามารถ รวมทั้งทักษะในการเขียนให้ถูกต้อง รวดเร็ว ตลอดจนรู้จักใช้คำต่างๆในงานเขียนของตนได้อย่างกว้างขวางอีกด้วย

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน การออกเสียง และการสะกดคำ

ประเทิน มหาจันทร์ (2519 : 63) มีความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและสะกดคำว่า ครูพึงเข้าใจว่าความสามารถในการสะกดคำของเด็กนั้นจะเจริญขนานไปกับความสามารถในการอ่าน เด็กที่อ่านคล่อง การสะกดคำก็จะดีด้วย การที่จะให้เด็กที่อ่านหนังสือไม่คล่องมีความสามารถในการสะกดคำเท่าเทียมกับเด็กที่อ่านคล่องนั้นย่อมทำไม่ได้ รองรัตน์ อิศร ภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2516 : 132) มีความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ในการสอน สะกดนั้นครูจำเป็นต้องหาวิธีชักจูงให้เด็กอยากเขียน อยากรู้คำใหม่ๆ และจดจำไว้ การวัดสิ่งแวดล้อมและหาวิธีกระตุ้นเร้าใจเด็กเป็นสิ่งสำคัญ เด็กที่อ่านได้มากเพราะจำตัวอักษรต่างๆได้ สะกดตัวได้ ก็พร้อมที่จะเขียนและสะกดคำยากได้ ดังนั้นการอ่านก็ควรจะควบคู่ไปกับการเขียน เด็กที่จำเป็นต้องให้การอ่านหนังสือไม่ออกเพราะจำตัวอักษรไม่ได้ ก็ย่อมจะสะกดคำไม่ได้เป็นของธรรมดา ครูจำเป็นต้องให้การอ่าน การเขียนและการสะกดคำ สัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันไป จะเห็นได้ว่าการสะกดคำกับการอ่านมีความสัมพันธ์สูง การศึกษาเกี่ยวกับเสียงของภาษาจะทำให้เด็กสะกดคำง่ายๆได้ถูกต้อง ประเทิน มหาจันทร์ (2519 : 60) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนออกเสียงเวลาสะกดคำ ว่าการสอนสะกดคำจะได้ผลต่อเมื่อครูสอนให้ออกเสียงการสอนเกี่ยวกับการผันอักษรจะเป็นการผันคนเดียว หรือให้ผันทั้งห้องโดยออกเสียงพร้อมกันนั้น เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการสะกดคำ เพราะเด็กได้ฟังเสียง ได้เปล่งเสียงด้วยตนเอง ได้มองเห็นภาพของตัวอักษรที่คู่กับเสียงนั้นๆ ทำให้เด็กสะกดคำได้ไม่ผิดพลาด การสอนโดยให้นักเรียนผันอักษรนับว่าเป็นการกระทำที่ถูกต้อง ควรนำมาใช้เพราะจะทำให้เด็กสะกดคำได้ดีที่สุด

เฟอร์เนส (Fernes 1960 : 46) อ้างถึงใน ประเทิน มหาจันทร์ (2519 : 60) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสอนเกี่ยวกับการออกเสียงและการสะกดคำ โดยจัดแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม คือเด็กปกติ และกลุ่มเด็กหูหนวก ซึ่งเด็กทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความสามารถในการอ่านเท่ากัน ผลปรากฏว่า เด็กกลุ่มหู หนวกนั้นมีความสามารถในการสะกดคำด้อยกว่าเด็กปกติถึงร้อยละ 150

หลักการแนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึกและแบบทดสอบ

ความหมายและความสำคัญของแบบฝึก

ได้มีผู้ให้ความหมายและความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะไว้หลายท่านดังนี้

สุนันทา สุนทร ประเสริฐ (2543:1-2) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อที่ใช้ในการฝึกทักษะการคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหาการปฏิบัติของนักเรียน นิยมใช้ในกลุ่มภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การงาน และพื้นฐานอาชีพ และกล่าวอีกว่า ความสำคัญของการฝึกฝนว่า เมื่อครูได้สอนแนวคิดหลักการให้กับนักเรียน และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นแล้ว ขั้นต่อไปครูต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝน เพื่อให้มีความชำนาญคล่องแคล่วแม่นยำและรวดเร็ว หรือที่เรียกว่าฝึกฝนเพื่อเกิดทักษะ นอกจากนี้แบบฝึกหัดยังเป็นสื่อการสอนทำขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาให้เข้าใจ ฝึกฝนจนรู้และชำนาญ มีทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนั้นแบบฝึกหัดยังเป็นเครื่องช่วยบ่งชี้ให้ครูทราบว่า ผู้เรียนหรือผู้ใช้แบบฝึกมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียน และสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนมีจุดเด่นที่ควรส่งเสริมหรือมีจุดด้อยที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร แบบฝึกหัดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูใช้ในการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ และ พัฒนาทักษะของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ รวมทั้งแบบฝึกยังเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่ง ที่สร้าง ขึ้นมา เพื่อฝึกฝนทักษะนักเรียน หลังจากที่เรียนเนื้อหาไปแล้วช่วยทำให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น เพราะทำให้นักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางมากขึ้น แบบฝึกทักษะทางภาษาได้ทุก ๆ ด้าน ถ้านักเรียนมีโอกาส และเป็นสื่อการเรียนให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อช่วยเสริมให้เด็กเกิดทักษะ มีความแตกฉานในบทเรียน จะเห็นได้ว่าแบบ ฝึกหัดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ครูต้องให้แบบฝึกที่เหมาะสมเพื่อฝึกหลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาจากแบบเรียนไป แล้วให้มีความรู้กว้างขวาง จึงถือว่าแบบฝึกหัดเป็นสื่อการสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งครูสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ช่วยให้การสอนของครูประสบผลสำเร็จ นอกจากนั้นแบบฝึกหัดยังเป็นเครื่องช่วยบ่งชี้ให้ครูทราบว่า ผู้เรียนหรือผู้ใช้แบบฝึกมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียน และสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนมีจุดเด่นที่ควรส่งเสริมหรือมีจุดด้อยที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร แบบฝึกหัดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูใช้ในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ

จากความหมายของแบบฝึกหรือแบบฝึกเสริมทักษะที่ได้มีผู้กล่าวหรือสรุปไว้หลายคน ตามที่ระบุข้างต้นสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะหรือแบบฝึก คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจรวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวาง แบบฝึกหัดจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อยในการที่ช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจเร็วขึ้น ชัดเจน กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ จึงนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ครูสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่จุดหมายได้อีกด้วย

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักจิตวิทยา และ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้ Good (1973:7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การทำให้เสร็จ (Accomplishment) หรือประสิทธิภาพทางการกระทำในทักษะที่กำหนดให้หรือในด้านความรู้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Attained) การพัฒนาทักษะในการเรียน ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้ คะแนนที่ได้จากครุมอบหมายงาน

Eysenck, Arnold and Mecili (1972:6) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่อาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งทางร่างกายและสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกตหรือการตรวจการบ้าน หรือได้ในรูปของเกรดในการเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และระยะเวลาอันพอสมควร หรือได้จัดวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

Mehren (1976:73) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะและสมรรถภาพของสมองด้านต่างๆ ของผู้เรียนต่อการเรียนแต่ละวิชาซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

มณฑารัตน์ ชูพินิจ (2540 : 12) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในการพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมากทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งสามารถสังเกตได้จากการวัดหรือการทดสอบทั่วไป

เกษตรชัย และหิม (2542 : 13) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจความสามารถหรือความสำเร็จที่ผู้เรียนได้รับหลังจากผู้เรียนรู้วิชาเหล่านั้น แล้วพิจารณาจากคะแนนสอบจากแบบสอบหรือการทำงานตามที่ครูกำหนด หรือทั้งสองอย่างรวมกันหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบด้วย

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้จากการเรียน ซึ่งเกิดจากการกระทำที่ต้องอาศัยความพยายามในการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของผู้เรียนแสดงออกในรูปของคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสมในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ (ภาคพิเศษ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้วิจัยใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาซึ่งได้จากผลการเรียน

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Bloom (1976:139) กล่าวว่า สิ่งซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอยู่ 3 ประการ คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ความสามารถทักษะต่างๆ ของผู้เรียนที่มีมาก่อน
2. คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน อยากรู้สิ่งใหม่ๆ ได้แก่ ความสนใจในวิชาเรียน เจตคติต่อเนื้อหาวิชาและสถาบัน การยอมรับความสามารถของตนเอง เป็นต้น

3. คุณภาพทางการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพการเรียน การสอนที่ผู้เรียนจะได้รับ ได้แก่ การแนะนำการปฏิบัติและแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียนเป็นต้น Bloom กล่าวว่า องค์ประกอบด้านจิตใจมีส่วนอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตอนปลายเทอม ร้อยละ 25% คุณภาพการสอนมีส่วนร่วมอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ร้อยละ 25% และ 3 ตัวแปร คือ ความรู้พื้นฐานในการเรียนองค์ประกอบทางด้านจิตใจและคุณภาพการสอนร่วมกัน มีส่วนอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตอนสิ้นเทอมร้อยละ 90 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของมนุษย์ โดยมนุษย์มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน เนื่องจากปัจจัยมากมาย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย (วิมาพร มาพบสุข, 2542 : 323-327)

1. ตัวผู้เรียน ได้แก่ ระบบประสาท วุฒิภาวะทางร่างกาย ทางอารมณ์และสังคม ความพร้อม ประสพการณ์เดิม แรงจูงใจ ความบกพร่องทางกายบางประการ อารมณ์ อายุ เพศและสติปัญญา
2. บทเรียนหรือลักษณะของงาน ได้แก่ การวางเนื้อหาของบทเรียน การจัดความยากง่ายของบทเรียนที่ เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนมีความหมาย ความยาวของบทเรียนและสิ่งรบกวน
3. วิธีการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การให้คะแนนเกี่ยวกับแหล่ง ความรู้เพิ่มเติม ผู้สอนมีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียนและการฝึกปฏิบัติภายหลังการสอน
4. ความสามารถในการถ่ายโอนการเรียนรู้
5. องค์ประกอบสำคัญจากสิ่งแวดล้อม ได้แก่สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ จิตวิทยาและวัฒนธรรมในสังคม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับ ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน (ประภัสสร วงษ์ศรี, 2541 : 46) ประกอบด้วย

1. ผู้สอน ควรมีการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่สนใจให้มาก เป็น ประสพการณ์ทางการเรียนการสอน ความรู้ของครูผู้สอน การถ่ายทอดความรู้ของคุณภาพการสอน อุปกรณ์การ สอนที่ทันสมัย มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีคุณธรรมและมีความยุติธรรม การจูงใจและการกระตุ้นเสริมแรง ผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือ และสามารถแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้ มีการจัดบรรยากาศในการสอนและ สิ่งแวดล้อม

2. ผู้เรียน ได้แก่ พันธุกรรม เซาว์ปัญญา ความถนัด ความสนใจ อารมณ์ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา การปรับตัว แรงจูงใจ หลักสูตรหรือวิชาที่เรียน วัฒนธรรม ทัศนคติต่อ สถาบันและผู้สอน บรรยากาศในการเรียนและสิ่งแวดล้อม จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของครู เช่น ระดับการศึกษาของครูผู้สอน เจตคติต่อวิชาชีพของผู้สอน การพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในวิชาที่สอน สุขภาพกาย สุขภาพจิต เป็นต้น องค์ประกอบทางครอบครัว เช่น สภาพความเป็นอยู่ การเลี้ยงดู ระดับการศึกษาของบิดามารดา เศรษฐกิจของ ครอบครัว องค์ประกอบทางการศึกษา ได้แก่ บุคลากร สื่อการสอน บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นต้น องค์ประกอบ ด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ ความสำนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง สุขภาพร่างกาย เจตคติ การปรับตัว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยภายในประเทศ

ทรง ฉิมศิริ (2555 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย การพัฒนาเกมพัฒนาทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนวัดบึงลำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 14 คน ผลการวิจัยพบว่า ค่าประสิทธิภาพของเกมพัฒนาทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.71/82.87 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้เกมพัฒนาทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเกมพัฒนาทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยมีค่าเฉลี่ย ( ) ความพึงพอใจเท่ากับ 4.48 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.58 ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก X

นวลทิพย์ มหามงคล (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการสะกดคำของนิสิตชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนวิชา 0115241 การเขียนเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2552 โดยใช้กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเป็นนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 0115241 การเขียนเบื้องต้นมหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2552 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 67 คน ผู้วิจัยได้เริ่มด้วยการให้นิสิตทำข้อสอบก่อนเรียน (pre-test) แล้วให้นิสิตเรียนรู้กฎการสะกดคำโดยใช้การสอนการสะกดคำตามแนวคิดของ เจมส์เซฟเพิร์ด (James Shepherd : 1995) แล้วให้นิสิตทำข้อสอบหลังเรียน (post-test) และทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำของนิสิตระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า หลังจากจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแบบการสะกดคำตามแนวคิดของ เจมส์เซฟเพิร์ด พบว่านิสิตมีการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการสะกดคำภาษาอังกฤษสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 83.58 และผ่านเกณฑ์ในระดับดีมาก

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 มีวิธีการตามระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. วิธีการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล
4. เก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้เรียนระดับชั้น ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 7 คน ดังนี้

1. นางสาวภัทรกานต์ พัตติกพงษ์	ระดับชั้น ปวส.1/1
2. นางสาวจุฬาลักษณ์ วิมานสาร	ระดับชั้น ปวส.1/2
3. นายคุณานนต์ ชนะพิศ	ระดับชั้น ปวส.1/2
4. นางสาวพิสมัย เศษบุบผา	ระดับชั้น ปวส.1/2
5. นายฐิติพงศ์ ศิรินัย	ระดับชั้น ปวส.1/3
6. นางสาวรัชฎาพร คุ่มไธสง	ระดับชั้น ปวส.1/4
7. นายสืบศักดิ์ ร่มพยอม	ระดับชั้น ปวส.1/5

2. วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง มาจากผู้จัดทำได้สำรวจผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และเห็นปัญหาของผู้เรียนบางส่วนที่มีการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง จึงทำการศึกษาและนำเสนอวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้น ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ที่จะพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียน ให้นำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการและนำไปใช้ในการศึกษาต่อ

3. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

1. หนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ (English for service Business)
2. แบบทดสอบทักษะการอ่านสะกดคำ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สร้างและกำหนดรูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ ดังนี้
  - 1.1 แจกตารางเทียบพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษให้นักเรียนศึกษาพร้อมทั้งอธิบายประกอบ
  - 1.2 ผู้เรียนทำแบบทดสอบที่ 1 ได้แก่ การเทียบอักษรอังกฤษกับอักษรไทย

- 1.3 ผู้เรียนทำแบบทดสอบที่ 2 ได้แก่ พยัญชนะผสมในภาษาอังกฤษ
- 1.4 ผู้เรียนทำแบบทดสอบที่ 3 ได้แก่ สระเดี่ยวและสระผสมในภาษาอังกฤษ
- 1.5 ผู้เรียนทำแบบทดสอบที่ 4 ได้แก่ การเทียบสระอังกฤษตามเสียงสระไทย

2. วิเคราะห์คะแนน จากการทดสอบทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษที่ 1-4 ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งนำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย

3. เปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1) หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2) หาค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์ และคณะ (2538)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{X}{N} \times 100$$

เมื่อ X แทน คะแนนที่ได้

N แทน คะแนนเต็ม

3) หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\sum X / N}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรืองาน

A แทน คะแนนเก็บของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน

N แทน จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\sum F / N}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษากฎีพัฒนชยการและเทคโนโลยี โดยใช้หนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการในการฝึกสะกดคำพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ใช้แบบบันทึกผลการทดสอบการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้ทำการบันทึกผลกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน และในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ดังนี้

- 1) หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

- 2) หาค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์ และคณะ (2538)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{X}{N} \times 100$$

เมื่อ X แทน คะแนนที่ได้
 N แทน คะแนนเต็ม

- 3) หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\sum X / N}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรืองาน
 A แทน คะแนนเก็บของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\sum F / N}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

ตาราง 1.1 แบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนเรียน

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ทำแบบทดสอบที่ 1	ทำแบบทดสอบที่ 2	ทำแบบทดสอบที่ 3	ทำแบบทดสอบที่ 4	คะแนนรวม	คะแนนเต็ม 10
		10	10	10	10		
1	นางสาวภัทรกานต์ พัตติกพงษ์	4	4	3	5	16	4
2	นางสาวจุฬาลักษณ์ วิมานสาร	3	4	5	5	17	4
3	นายคุณานนต์ ชนะพิศ	3	3	4	4	14	4
4	นางสาวพิสมัย เศษบุบผา	4	4	3	4	15	3
5	นายฐิติพงศ์ ศิรินัย	3	3	4	3	13	3
6	นางสาวรัชฎาพร ตุ่มไธสง	3	4	3	3	13	3
7	นายสืบศักดิ์ ร่มพยอม	3	3	4	3	13	3

ตาราง 1.1 แบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียน

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ทำแบบทดสอบที่ 1	ทำแบบทดสอบที่ 2	ทำแบบทดสอบที่ 3	ทำแบบทดสอบที่ 4	คะแนนรวม	คะแนนเต็ม 10
		10	10	10	10		
1	นางสาวภัทรกานต์ พัตติกพงษ์	5	7	8	9	29	7
2	นางสาวจุฬาลักษณ์ วิมานสาร	6	8	9	10	33	8
3	นายคุณานนต์ ชนะพิศ	5	6	8	9	28	7
4	นางสาวพิสมัย เศษบุบผา	6	7	8	10	31	8
5	นายฐิติพงศ์ ศิรินัย	6	7	9	10	32	8
6	นางสาวรัชฎาพร ตุ่มไธสง	5	6	8	9	28	7
7	นายสืบศักดิ์ ร่มพยอม	5	6	7	8	26	7

ตาราง 1.3 ผลการวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน และการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียนที่ได้พัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ

ชื่อ-สกุล	คะแนนเต็ม (40)		ค่าความแตกต่าง
	คะแนนทักษะการอ่านสะกดคำก่อนเรียน (40)	คะแนนทักษะการอ่านสะกดคำหลังเรียน (40)	
นางสาวภัทรกานต์ พัตติกพงษ์	16	29	+13
นางสาวจุฬาลักษณ์ วิมานสาร	17	33	+16
นายคุณานนต์ ชนะพิศ	14	28	+14
นางสาวพิสมัย เศษบุบผา	15	31	+16
นายฐิติพงศ์ ศิริรัมย์	13	32	+19
นางสาวรัชฎาพร ตุ่มไธสง	13	28	+15
นายสืบศักดิ์ ร่มพยอม	13	26	+13
คะแนนรวม	101	207	
คะแนนเฉลี่ย	14.42	29.57	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	14.28	29.27	

จากตารางข้อมูลดังกล่าวพบว่า ร้อยละความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการในการฝึกสะกดคำ ระดับชั้น ปวส. ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การศึกษา ดังนี้

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียน ผู้วิจัยได้บันทึกผลคะแนนจากแบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและแบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียน ตามรายละเอียดดังตาราง 1.1 - ตาราง 1.3 ซึ่งเป็นการประเมินการให้คะแนนรวมและคะแนนความแตกต่างของแต่ละครั้ง สำหรับผลสัมฤทธิ์ทั้งหมดในการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนเรียน และคะแนนรวมทั้งหมดในการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียน ค่าความต่างของทักษะการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย ดังตาราง 1.3 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียน ทั้งนี้จะเห็นว่าผู้เรียนระดับชั้น ปวส. ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มีความก้าวหน้าทางการเรียน มีการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียนที่พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อธุรกิจบริการของผู้เรียนระดับชั้น ปวส.ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 นั้น ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเพิ่มขึ้นซึ่งมีความก้าวหน้าดีกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดก่อนเรียน ทั้งนี้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มีความก้าวหน้า และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่าการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนระดับชั้น ปวส.1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มีการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษดีขึ้น ร้อยละ 73.92

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้หนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการในการฝึกสะกดคำ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผู้เรียนได้คะแนนการทดสอบทักษะการสะกดคำภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังจากที่ได้ทำแบบทดสอบการพัฒนาทักษะการสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียนอย่างต่อเนื่อง
2. ผู้เรียนสามารถอ่านคำ ประโยค หรือบทอ่านได้อย่างถูกต้อง และมีความแม่นยำในการจำคำศัพท์มากขึ้น
3. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
4. ผู้เรียนให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น
5. ช่วยแก้ไขปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียน ระดับชั้น

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งมีจำนวนผู้เรียนที่เข้ารับการแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 7 คน ทั้งนี้ได้ใช้หนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ มาใช้ในการฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน โดยผู้เรียนได้รับการพัฒนาด้านการอ่านที่ดีขึ้น ทั้งนี้มาจากที่ผู้วิจัยได้ทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้ทดสอบทักษะการอ่านก่อนเรียน และทดสอบทักษะการอ่านหลังเรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้มีความสามารถและพัฒนาตนเองในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้มากขึ้น

อภิปรายผล

1. ร้อยละความก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ ระดับชั้น ปวส. ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยการใช้หนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ มาฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ พบว่ามีความก้าวหน้าร้อยละ 73.92 และเนื่องจากการฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษนี้ได้มีการสอดแทรกทักษะไว้ทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จึงทำให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ทักษะ ควบคู่กันไป นอกจากนี้ในการฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษนั้นมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันด้วย ดังนั้นผู้เรียนสามารถใช้ประสบการณ์หรือความรู้เดิมที่มีมาพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ และตีความข้อมูลที่ได้จากการฝึกได้ จะช่วยให้การอ่านนี้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ประเทิน มหาจันทร์ (2519 : 63) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนออกเสียงเวลาสะกดคำ ว่าการสอนสะกดคำจะได้ผลต่อเมื่อครูสอนให้ออกเสียงการสอนเกี่ยวกับการผันอักษรจะเป็นการผันคนเดียว หรือให้ผันทั้งห้องโดยออกเสียงพร้อมกันนั้น เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการสะกดคำ เพราะเด็กได้ฟังเสียง ได้เปล่งเสียงด้วยตนเอง ได้มองเห็นภาพของตัวอักษรที่คู่กับเสียงนั้นๆ ทำให้เด็กสะกดคำ

ได้ไม่ผิดพลาด การสอนโดยให้นักเรียนผันอักษรนับว่าเป็นการกระทำที่ถูกต้อง ควรนำมาใช้เพราะจะทำให้เด็กสะกดคำได้ดีที่สุด

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียนระดับชั้น ปวส. ปีที่ 1 โดยใช้ในการฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนเรียน แสดงว่าผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนที่จะฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนควรศึกษารายละเอียดของทุกกิจกรรมก่อนนำไปสอน

2. หนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ที่ใช้ในการฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษมีความสมบูรณ์ ครูผู้สอนสามารถใช้ควบคู่ไปกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น จัดกิจกรรมได้ครบทุกขั้นตอน และมีการตรวจแบบฝึกอย่างเป็นปัจจุบันให้ผู้เรียนรู้ผลทันที พร้อมกับเฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้ผู้เรียนได้รู้ทุกครั้ง

3. ปรับและยืดหยุ่นกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

4. ฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนที่มีปัญหาการอ่าน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาที่กว้างไกลที่สุด

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ในสถานศึกษาควรสนับสนุนงบประมาณในการทำงานวิจัย เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ควรมีการทำวิจัยอย่างต่อเนื่องในสถานศึกษา เนื่องจากเป็นการนำข้อค้นพบ จากงานวิจัยแต่ละครั้งไปเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานการเรียนการสอนต่อไป

บรรณานุกรม

- ดวงใจ ตั้งสง่า. (2556, 31 มกราคม 2562). ชวนลูกเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตอน โฟนิคส์คืออะไร ทำไมต้องเรียน. [Online]. สืบค้นจาก <http://taamkru.com/th/โฟนิคส์คืออะไร-ทำไมต้องเรียน/>,2555-2556
- อุตรธานี โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. อุตรธานี : หน่วย ศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ จังหวัดอุตรธานี
- จรีวรรณ ชัยอารีย์เลิศ. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษโดยการฝึกประสมคำด้วยเสียงของพยัญชนะ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จีรนันท์ เมฆวงษ์. การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิคส์. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล.แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ, 2539
- จรรยา อินทรออง. **ภาษาอังกฤษเบื้องต้น ถามเป็นตอบเป็น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศูนย์ภาษา I.Q.U., 2547
- ชิตพงษ์ กวีวรรณ, บรรณาธิการ. **พูดอังกฤษให้ฝรั่งเข้าใจ**. กรุงเทพฯ : เอ็มไอเอส ซอฟต์แวร์, 2550